

РОЗДІЛ 2 ПОЧАТКОВА ОСВІТА

УДК 373.3.015.31:17.022.1]+379.8-057.87

DOI <https://doi.org/10.32782/apv/2025.2.10>

Ольга ГОНЧАРУК

доктор педагогічних наук, професор кафедри теорії і методики початкової освіти, Волинський національний університет імені Лесі Українки, просп. Волі, 13, м. Луцьк, Волинська область, Україна, 43025

ORCID: 0000-0003-2069-9667

Бібліографічний опис статті: Гончарук, О. (2025). Комунікативна культура майбутнього вчителя в контексті реалізації педагогіки партнерства в НУШ. *Acta Paedagogica Volynienses*, 2, 66–73, doi: <https://doi.org/10.32782/apv/2025.2.10>

КОМУНІКАТИВНА КУЛЬТУРА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ В КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПЕДАГОГІКИ ПАРТНЕРСТВА В НУШ

Нова українська школа забезпечує єдність навчання та виховання шляхом залучення родини до школи й побудову взаємин між дітьми, вчителями й батьками на якісно новому рівні – рівні партнерської суб'єкт-суб'єктної взаємодії, орієнтованої на інтеграцію батьківської спільноти в педагогічний процес школи. Відповідальність за реалізацію педагогіки партнерства покладено на вчителя. Звідси очевидно є актуальність проблеми дослідження.

Метою статті є уточнення сутності, структури, функцій та особливостей формування комунікативної культури вчителя в контексті реалізації педагогіки партнерства в умовах нової української школи. Методи дослідження: аналіз, синтез, узагальнення.

Уточнено сутність педагогіки партнерства, в основі якої лежить педагогічна взаємодія; проаналізовано ознаки та принципи педагогіки партнерства, а також її функції. Запропоновано структурно-функційну модель педагогіки партнерства в умовах НУШ.

Розкрито роль, сутність і структуру комунікативної культури вчителя в контексті реалізації педагогіки партнерства; проаналізовано специфіку формування комунікативної культури майбутніх учителів початкової школи.

Наголошено на доцільності партнерства з батьками як важливими суб'єктами освітнього процесу.

Охарактеризовано традиційні форми роботи з батьками, адаптовані до сучасних вимог Нової української школи, а також визначено новий формат співпраці з батьками, а саме – схарактеризовано такі сучасні інтерактивні форми роботи з ними, як: батьківські зустрічі за кавою; тренінги, ділові ігри, майстер-класи; комунікації через електронні пристрої; проведення уроків батьками; застосування технології «фідбек» з батьками. Доведено провідну сутнісну ознаку педагогіки партнерства якою є співпраця між вчителем, учнями і батьками як рівноправними учасниками освітнього процесу у сучасній школі.

Подальшого дослідження потребує визначення шляхів формування комунікативної культури майбутнього вчителя у контексті реалізації педагогіки партнерства засобами використання тренінгів комунікативних навичок у процесі професійної підготовки; інтерактивних методів навчання; залучення студентів до практик педагогічної взаємодії з дітьми, батьками, колегами; рефлексії власного педагогічного спілкування (аналіз відеозаписів, самооцінка).

Ключові слова: педагогіка партнерства, педагогічна взаємодія, учасники освітнього процесу, комунікативність, комунікативна культура, формування комунікативної культури, комунікативні навички, професійна підготовка, майбутній учитель НУШ.

Olha HONCHARUK

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor at the Department of Theory and Methods of Primary Education, Lesya Ukrainka Volyn National University, 13 Voli Ave, Lutsk, Volyn region, Ukraine, 43025

ORCID: 0000-0003-2069-9667

The cite this article: Honcharuk, O. (2025). Komunikatyvna kultura maibutnoho vchytelia v konteksti realizatsii pedahohiky partnerstva v NUSH. [Communicative culture of the future teacher in the context of implementing partnership pedagogy in the National Secondary School of Ukraine]. *Acta Paedagogica Volynienses*, 2, 66–73, doi: <https://doi.org/10.32782/apv/2025.2.10>

COMMUNICATIVE CULTURE OF A FUTURE TEACHER IN THE CONTEXT OF IMPLEMENTING PARTNERSHIP PEDAGOGY AT THE NEW UKRAINIAN SCHOOL

The new Ukrainian school ensures the unity of teaching and upbringing by involving the family in the school and building relationships between children, teachers, and parents at a qualitatively new level – the level of partner subject-subject interaction, focused on integrating the parent community into the school's pedagogical process. The responsibility for implementing partnership pedagogy lies with the teacher. Hence, the relevance of the research problem is obvious.

The purpose of the article is to clarify the essence, structure, functions and features of the formation of a teacher's communicative culture in the context of implementing partnership pedagogy in the conditions of a new Ukrainian school. Research methods: analysis, synthesis, generalization.

The essence of partnership pedagogy, which is based on pedagogical interaction, is clarified; the features and principles of partnership pedagogy, as well as its functions, are analyzed. A structural and functional model of partnership pedagogy in the conditions of the National University of Ukraine is proposed.

The role, essence and structure of the teacher's communicative culture in the context of implementing partnership pedagogy are revealed; the specifics of the formation of the communicative culture of future primary school teachers are analyzed.

The feasibility of partnership with parents as important actors in the educational process is emphasized. Traditional forms of work with parents, adapted to the modern requirements of the New Ukrainian School, are characterized, and a new format of cooperation with parents is also defined, namely, such modern interactive forms of work with them are characterized, such as: parent coffee meetings; trainings, business games, master classes; communication via electronic devices; conducting lessons by parents; use of feedback technology with parents.

The leading essential feature of partnership pedagogy is proven, which is cooperation between the teacher, students and parents as equal participants in the educational process in a modern school.

Further research is required to determine the ways of forming the communicative culture of a future teacher in the context of implementing partnership pedagogy by using communication skills training in the process of professional training; interactive teaching methods; involving students in practices of pedagogical interaction with children, parents, colleagues; reflection on their own pedagogical communication (analysis of video recordings, self-assessment).

Key words: *partnership pedagogy, pedagogical interaction, participants in the educational process, communication, communicative culture, formation of communicative culture, professional training, communication skills, future teacher of the National School of Ukraine.*

Актуальність проблеми. Демократичні процеси, які відбуваються в світі й зокрема в сучасному українському суспільстві, вимагають переосмислення системи організації освітнього процесу в усіх ланках. Мова йде про впровадження педагогіки співробітництва, згідно якої здобувач освіти стає рівноправним учасником освітнього процесу поряд з вчителями, батьками, вихователями. Особистість дитини переміщується в центр освітнього процесу, а педагог – від виключно носія інформації та педагогічних вимог трансформується до педагогіки партнерських відносин. Нова українська школа забезпечує єдність навчання та виховання шляхом залучення родини до школи й побудову взаємин між дітьми, вчителями й батьками на якісно новому рівні – рівні партнерської суб'єкт-суб'єктної взаємодії, орієнтованої на інтеграцію батьківської спільноти в педагогічний процес школи. Звідси актуальною є проблема пошуку шляхів реалізації педагогіки партнерства в умовах НУШ. Оскільки в початковій школі відповідальність за організацію освітньої діяльності лежить переважно на

вчителів, то від сформованості його комунікативної культури залежить успішність взаємодії в системі «учень – педагог – батьки». А відтак, логічною є важливість досліджуваної проблеми.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз психолого-педагогічної літератури свідчить про те, що ідеї педагогіки співробітництва вже достатньою мірою проаналізовані та розкриті в наукових доробках учених. Так, М. Єпіхіна досліджує різні аспекти реалізації ідей педагогіки партнерства в сучасному вимірі. Н. Черв'якова визначає педагогіку партнерства як основу формування інноваційного освітнього середовища нової української школи. Специфіку впровадження педагогіки партнерства в початковій школі досліджує А. Кондрацьєва. Вчені Т. Федірчик та В. Дідух, тлумачать педагогіку партнерства як чинник формування ефективної взаємодії учасників освітнього процесу в умовах нової української школи. У свою чергу, В. Жданова акцентує увагу на ролі реалізації педагогіки партнерства в новій українській школі. В. Матвієнко вбачає в педагогіці партнерства умову ефективної реалізації

завдань нової української школи. На педагогічній взаємодії з батьками учнів у реалізації педагогіки партнерства в концепції нової української школи акцентують увагу дослідники Г. Розлуцька, А. Драч та Л. Костик.

Мета статті. Дослідити сутність, структуру, функції та особливості формування комунікативної культури вчителя в контексті реалізації педагогіки партнерства в умовах нової української школи. Методи дослідження: аналіз, синтез, узагальнення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Аналіз психолого-педагогічної літератури свідчить про те, що педагогіка партнерства – це сучасний підхід до освіти, який базується на конструктивній співпраці та взаємодії між учителем, учнем та батьками на засадах рівноправності, довіри, взаємоповаги та спільної відповідальності за освітній процес. В умовах Нової української школи (НУШ) цей підхід є одним із ключових принципів реформування освіти. Основними принципами педагогіки партнерства є (Жданова, 2024, с. 19):

а) рівність у взаєминах: учитель, учень і батьки є рівноправними учасниками освітнього процесу; вчитель виступає не контролером, а наставником, фасилітатором навчання;

б) взаємоповага та довіра: повага до особистості кожного учасника навчально-виховного процесу; створення безпечного освітнього середовища, в якому кожен відчуває себе почутим;

в) добровільність і відповідальність: батьки, учні та вчителі беруть на себе відповідальність за освітні результати; учень є активним суб'єктом навчання, виховання та розвитку, а не пасивним споживачем знань;

г) прозорість і відкритість: відкрите спілкування між учителем, учнями та батьками; доступ до інформації про освітній процес, оцінювання та результати навчання й виховання;

д) взаємодія та співпраця: спільна діяльність педагогів, дітей та батьків у навчально-виховному процесі; використання інтерактивних методів навчання та виховання для розвитку комунікативних навичок, соцізації особистості дитини.

Н.Черв'якова визначає педагогіку партнерства як практичну основу «гуманно-центричної переорієнтації всієї системи міжособистісної комунікації в школі» (Черв'якова, 2019, с. 298). У педагогіці співробітництва відносини всіх

учасників педагогічного процесу будуються таким чином, щоб «мотивувати учнів стимулами, притаманними самому процесу навчання, що потребує залучення всіх учасників до спільної праці і творчої взаємодії, спрямованої на освоєння навчальних предметів. Це, своєю чергою, забезпечує учіння без примусу в процесі вільного вибору і сприяє розвитку в учнів здатності до самоаналізу (рефлексії) власної діяльності та її результатів (Черв'якова, 2019, с. 287).

В. Ковальчук у навчальному посібнику «Педагогіка партнерства у професійній діяльності вчителя» розглядає сутність та особливості педагогіки партнерства як однієї із складових формули нової української школи. Так, зокрема, зазначається, що педагогіка партнерства ґрунтується на ідеях гуманізму та дитиноцентризму (Ковальчук, 2023, с. 100) й реалізується через сприйняття особистості повністю такою, якою вона є; забезпечує обов'язкову діалогічну (полілогічну) взаємодію. В основі педагогіки партнерства лежать знання, які слугують основою творчості, розвитку й саморозвитку особистості. Дитина виховується й соціалізується самим життям в любові, довірі, з можливістю вільного вибору, інновації, радості пізнання і спілкування, з урахуванням потреб і інтересів особистості.

Узагальнивши різні підходи вчених до тлумачення змісту педагогіки партнерства, її завдань та результатів реалізації, нами запропоновано структурно-функційну модель педагогіки партнерства (рис. 1).

Основою педагогіки партнерства є педагогічна взаємодія всіх учасників освітнього процесу як спільна діяльність, орієнтована на досягнення спільного результату – творення особистості дитини. Основними ознаками партнерської взаємодії є суб'єкт-суб'єктний контакт і взаємовплив усіх учасників один на одного для виконання поставлених завдань, прийнятих особистих зобов'язань. Важливим є толерантне взаємоставлення учасників один до одного, повага, доброзичливість, довіра, рівність і спільна взаємна відповідальність за дії як особисті, так і партнерів.

У контексті проблеми дослідження важливим є виокремлення основних функцій педагогіки партнерства: забезпечення здобувачів освіти знаннями про сутність, компоненти та особливості управління педагогічною взаємо-

дією з учнями, батьками, колегами з позицій педагогіки партнерства; оволодіння технологіями налагодження ефективної педагогічної взаємодії з батьківською спільнотою, яка сприятиме продуктивності освітнього процесу в закладі початкової та середньої освіти; вміннями міжособистісних взаємин у комунікації з батьками, колегами та іншими представниками соціальних інституцій, які займаються проблемами навчання, виховання і розвитку особистості (Розлуцька, 2018; Драч, Костюк, 2019).

Аналіз досвіду роботи сучасних освітніх закладів свідчить про те, що основними формами реалізації педагогіки партнерства в умовах нової української школи є: робота в групах і командах (спільні проекти учнів, що сприяють розвитку навичок комунікації та критичного мислення; використання кооперативного навчання та інтерактивних методів); діалогічне навчання (дискусії, дебати, мозкові штурми як основа розвитку мислення; формування вміння аргументувати свою точку зору та поважати думку інших); співпраця з батьками

(батьківські збори у форматі воркшопів та тренінгів; індивідуальні консультації та зворотний зв'язок; спільні освітні заходи: екскурсії, майстер-класи, тематичні дні); використання цифрових технологій (освітні платформи, електронні щоденники, інтерактивні ресурси; Онлайн-спілкування з батьками через чати, відеозустрічі, форуми); демократичне управління класом (включення учнів у процес прийняття рішень (класні збори, голосування); відкриті обговорення правил поведінки та взаємодії) та інші.

У ході дослідження нами також з'ясовано очікувані результати впровадження педагогіки партнерства в умовах НУШ. Так, для молодших школярів: зростає мотивація до навчання; формуються навички співпраці, критичного мислення, комунікації; зміцнюється відповідальність за власні навчальні результати тощо. Для вчителів: покращується ефективність навчального процесу; встановлюються довірливі стосунки з учнями та батьками; знижується рівень конфліктів і стресу в роботі.

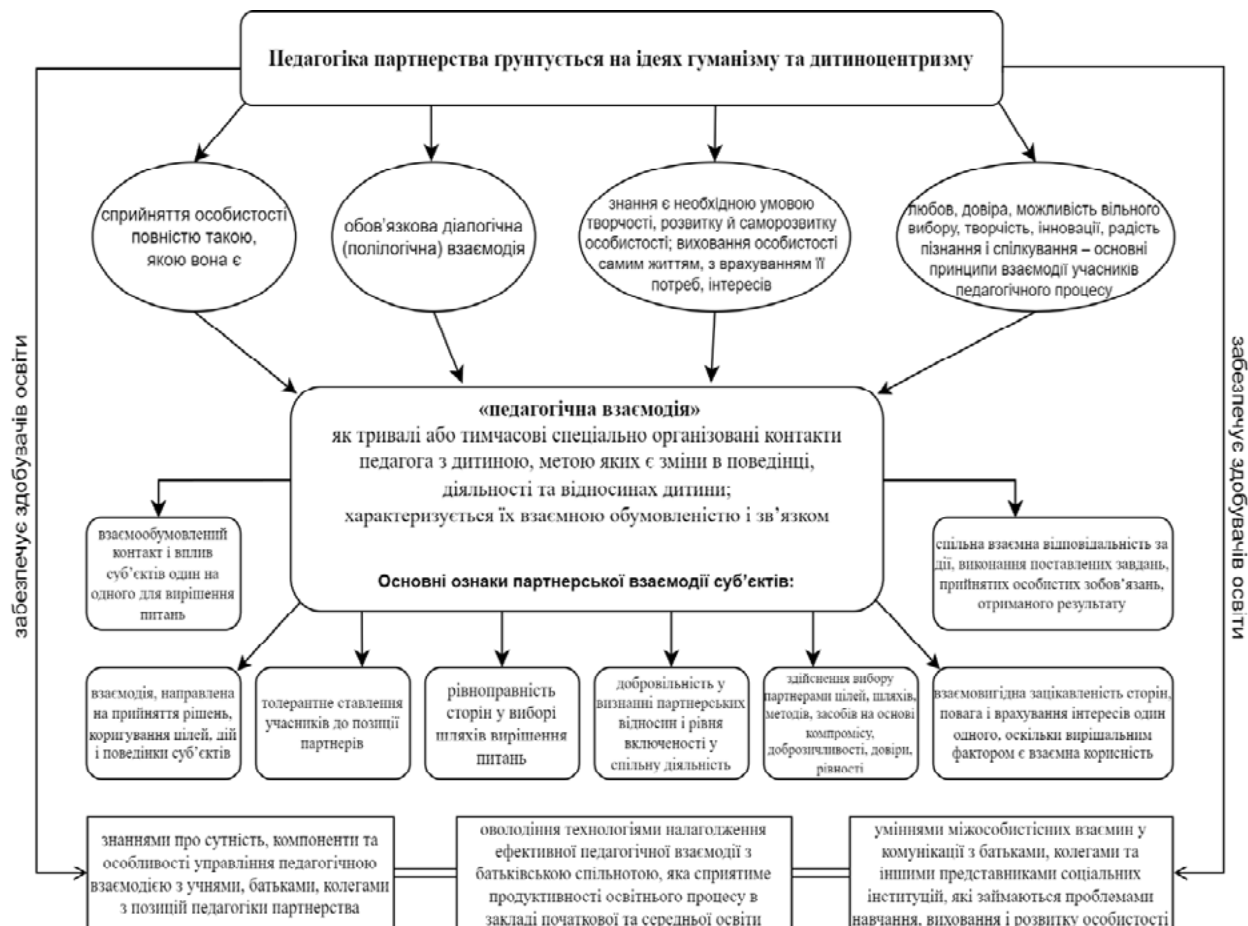

Рис. 1. Структурно-функційна модель педагогіки партнерства

У свою чергу, для батьків: підвищується залученість у навчальний процес дитини; формується позитивне ставлення до школи та освітніх змін; відбувається взаємне збагачення досвідом виховання дітей (Розлуцька, 2018).

Отже, реалізація педагогіки партнерства в НУШ забезпечує якісні зміни в освітньому середовищі, формує атмосферу співробітництва, довіри та взаємоповаги між учнями, вчителями та батьками. Це сприяє всебічному розвитку особистості дитини, підвищує ефективність навчання та готує учнів до життя в демократичному суспільстві.

Для успішної реалізації основних засад педагогіки партнерства перед вчителем НУШ стоїть важливе завдання – формування його комунікативної культури як важливої складової професійної майстерності та визначника готовності до педагогічної діяльності в цілому й зокрема до реалізації педагогіки партнерства.

Комунікативна культура вчителя нової української школи (НУШ) – це складне особистісне, сформоване новоутворення, яке містить сукупність знань, умінь, навичок і ціннісних установок і забезпечує ефективну педагогічну комунікацію. Вона включає вербальну і невербальну комунікацію, вміння слухати, аргументувати, вести діалог та будувати партнерські відносини з учнями, батьками і колегами. Саме рівень комунікативної культури вчителя підвищує ефективність навчального процесу; сприяє створенню сприятливого психологічного клімату в класі; зміцнює партнерські відносини з учнями та їхніми батьками; допомагає уникати конфліктів та знижує рівень напруженості; сприяє професійному розвитку педагога.

В основі комунікативної культури особистості педагога лежить комунікативність як особистісна якість, що відображає (Дурманенко, 2021, с. 87):

1) здатність педагога спілкуватися (не лише комунікувати, передавати інформацію, а взаємодіяти й здійснювати взаємовплив усіх учасників освітнього процесу;

2) бажання, мотивація бути серед учасників освітнього процесу, тобто соціальна спорідненість учителя;

3) одержання задоволення від спілкування та взаємодії з усіма учасниками освітнього процесу – альтруїстичні емоції педагога, викликані професійною діяльністю.

Аналіз психолого-педагогічної літератури свідчить про те, що саме від рівня сформованості комунікативності вчителя залежить успішність його професійної діяльності в цілому й зокрема реалізації педагогіки партнерства.

Важливими компонентами комунікативної культури вчителя НУШ є також:

1. Вербальна комунікація: чітке, логічне та доступне пояснення навчального матеріалу; використання педагогічної риторики та емоційно забарвленої мови; використання активного слухання та зворотного зв'язку.

2. Невербальна комунікація: жести, міміка, поза, контакт очей як засоби впливу; відповідність невербальних засобів змісту висловлювань; управління голосом (темп, інтонація, гучність).

3. Емоційно-етичний компонент: толерантність, емпатія, повага до думок учнів; контроль емоцій та позитивний настрій у спілкуванні; дотримання етичних норм у комунікації.

4. Психологічний компонент: уміння адаптувати стиль спілкування відповідно до вікових та індивідуальних особливостей учнів; використання мотиваційних прийомів у навчанні; врахування психологічного стану учнів та створення комфортної атмосфери.

5. Конфліктологічний компонент: конструктивне вирішення конфліктів; застосування ненасильницької комунікації; управління емоціями під час складних ситуацій.

6. Діджитал-комунікація: використання сучасних технологій для навчання та комунікації; ведення онлайн-уроків, використання інтерактивних платформ, електронного листування; створення безпечного цифрового середовища для дітей (Жданова, 2024, с. 6).

Отже, комунікативна культура є однією з ключових складових професійної майстерності вчителя НУШ. Вона визначає якість взаємодії з учнями, батьками та колегами, сприяє створенню комфортного освітнього середовища та впливає на ефективність навчального процесу. Тому постійний розвиток комунікативних умінь і навичок є важливим завданням сучасного педагога.

Шляхами розвитку комунікативної культури вчителя традиційно визначають: самоаналіз та рефлексія педагогічного спілкування;

1) вивчення психології комунікації та педагогічної риторики;

2) тренінги та майстер-класи з комунікативної компетентності;

3) використання інтерактивних методів навчання; удосконалення володіння цифровими технологіями.

З метою формування комунікативної культури й реалізації педагогіки партнерства в умовах НУШ для здобувачів освіти спеціальності 013 Початкова освіта у Волинському національному університеті імені Лесі Українки запропоновано освітній компонент «Педагогіка партнерства в НУШ», який є вибіркоким у процесі фахової підготовки майбутнього вчителя початкової школи, зміст якого орієнтований на забезпечення здобувачів вищої освіти знаннями з педагогіки партнерства; володіння стратегіями взаємодії на рівні «вчитель-сім'я-школа»; розвиток комунікативної компетентності майбутнього вчителя початкової школи (Гончарук, 2024). Основними завданнями вивчення освітнього компоненту є:

- формування комунікативної компетентності здобувачів вищої освіти;
- оволодіння теоретичними положеннями, історичними засадами та принципами педагогіки партнерства;
- ознайомлення з сутністю понять «партнерство», «співробітництво», «взаємодія», «педагогіка партнерства»;
- висвітлення основних положень реалізації педагогіки партнерства у Концепції «Нова українська школа»
- дослідження системи взаємин на рівнях «вчитель-учні-батьки»;
- оволодіння прийомами педагогічної взаємодії з урахуванням особливостей культури педагогічного спілкування;
- розкриття засад самореалізації і самовдосконалення майбутнього вчителя початкової школи через вербальні, невербальні засоби комунікації з точки зору педагогічної діяльності (Гончарук, 2024).

Під час вивчення освітнього компоненту здобувачі освіти не лише і не стільки засвоюють систему знань про спілкування, взаємодію, бар'єри спілкування, інтеракцію, перцепцію та комунікацію; про специфіку професійного педагогічного спілкування, скільки формують у собі комунікативні вміння та навички, що є важливою складовою комунікативної культури особистості педагога. Так, для прикладу, здобувачам освіти запропоновано виконати низку практичних завдань, як-от: скласти план і зміст

консультації для батьків щодо однієї з актуальних проблем виховання молодшого школяра; запропонувати й презентувати перелік основних принципів із захисту інтересів дитини при розв'язанні проблемних ситуацій з батьками вихованців (обґрунтувати вибір складових переліку); запропонувати розгорнутий план-конспект батьківських зборів (тематика за вибором); презентувати добірку вправ з формування здатності дитини працювати в команді; скласти план залучення батьків молодших школярів як експертів на уроках у початковій школі; розробити тренінг розвитку лідерського потенціалу учнів початкової школи та ін (Гончарук, 2024).

Важливим у проведенні практичних занять з освітнього компоненту є активність здобувачів освіти. Саме на заняттях студенти аргументовано презентують свої повідомлення, використовуючи різні інтерактивні методи: ігри, дискусії, диспути, «мозкову атаку», «мікрофон» тощо.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Реформування сучасної української освіти відповідно до концепції Нової української школи (НУШ) вимагає від педагога не лише фахових знань і методичної підготовки, але й високого рівня комунікативної культури. Це зумовлено необхідністю організовувати навчально-виховний процес на засадах педагогіки партнерства, що передбачає рівноправне співробітництво між учителем, учнями та батьками. Комунікативна культура як складне особистісне, сформоване новоутворення містить сукупність знань, умінь, навичок, установок та цінностей, які забезпечують ефективне, гуманістично зорієнтоване педагогічне спілкування. Комунікативна культура охоплює вербальні та невербальні засоби комунікації, культуру мовлення, емоційний інтелект, вміння слухати, вести діалог, переконувати, вирішувати конфлікти.

Педагогіка партнерства – це педагогічна взаємодія, заснована на: повазі до дитини як особистості, відкритості та діалозі, емоційній підтримці, визнанні цінності думки кожного учасника освітнього процесу. Без набутої та розвиненої комунікативної культури неможливо реалізувати ці принципи на практиці. Вчитель має виступати не як авторитарний керівник, а як фасилітатор, радник і співрозмовник.

У процесі професійної підготовки необхідно звернути увагу на формування комунікативної культури вчителя, зокрема на формування

комунікативної компетентності як здатності ефективно і коректно передавати інформацію, вибудовувати комунікацію відповідно до ситуації та аудиторії; партнерського стилю спілкування: доброзичливості, відкритості до діалогу, емпатії; культури мовлення: чистоти мови, правильності, багатства лексики, інтонаційної виразності; емоційної регуляції як здатності управляти власними емоціями, підтримувати позитивний емоційний клімат; здатності до конструктивного вирішення конфліктів шляхом застосування ненасильницької комунікації, активного слухання та позитивного зворотного зв'язку та цифрової комунікації – воло-

діння комунікативними інструментами онлайн-освіти (електронні платформи, месенджери, блоги, інтерактивні ресурси).

Подальшого дослідження потребує визначення шляхів формування комунікативної культури майбутнього вчителя у контексті реалізації педагогіки партнерства засобами використання тренінгів комунікативних навичок у процесі професійної підготовки; інтерактивних методів навчання; залучення студентів до практик педагогічної взаємодії з дітьми, батьками, колегами; рефлексії власного педагогічного спілкування (аналіз відеозаписів, самооцінка) тощо.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Гончарук О.В. Педагогіка партнерства в НУШ. Силабус освітнього компонента. Луцьк, 2024. 15с.
2. Дурманенко Є.А. Комунікативна культура як критерій сформованості соціальної компетентності майбутнього вихователя. *Академічні студії. Серія: Педагогіка*. 2021. № 4. Ч. 1. С. 84–90.
3. Жданова Вероніка. Реалізація педагогіки партнерства в Новій українській школі. *Студентські ініціативи: теорія і практика початкової освіти* : матеріали V науково-практичної інтернет-конференції здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти першого року навчання (4 травня 2024 р., м. Харків). С. 19.
4. Ковальчук В.А. Педагогіка партнерства у професійній діяльності вчителя : навч. посіб. Житомир : Вид-во ЖДУ, 2023. 100 с.
5. Нова українська школа. Концептуальні засади реформування середньої школи. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf> (дата звернення: 12.03.2025).
6. Нова українська школа: poradnyk dlia vchytelia / Pid zag. red. Bibik N. M. Kyiv : TOV «Vydavnychiy dim «Pleiady», 2017. 206 s.
7. Розлуцька Г.М. Взаємодія соціальних інститутів у вихованні дітей: навчально-метод. посібник для магістрів спец. 011 Освітні, педагогічні науки». Ужгород : УжНУ «Говерла», 2018. 116 с.
8. Розлуцька Галина, Драч Анюта, Костик Людмила. Педагогічна взаємодія з батьками учнів у реалізації педагогіки партнерства у концепції «Нова українська школа». *Педагогічні інновації у фаховій освіті*. Випуск 10. 2019. Ужгород, С. 157–161.
9. Савченко О.Я. Початкова освіта в контексті ідей Нової української школи. Рідна школа. 2018. № 1-2. С. 3–7.
10. Черв'якова Н. І. Педагогіка партнерства як основа формування інноваційного освітнього середовища Нової української школи. *Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка*. № 1 (324). 2019. С. 287–292.

REFERENCES:

1. Honcharuk, O.(2024). Pedahohika partnerstva v NUSH. Syllabus osvitnoho komponenta. [Pedagogy of partnership at NUS. Syllabus of the educational component].Lutsk, 2024. 15 p.(in Ukrainian)
2. Durmanenko, Y.(2021). Komunikatyvna kultura yak kryterii sformovanosti sotsialnoi kompetentnosti maibutnoho vykhovatelja. Akademichni studii. Seria: Pedahohika.[Communicative culture as a criterion for the formation of social competence of a future educator]. *Akademichni studii. Seria: Pedahohika*. 2021. № 4. Ch. 1.(pp.84-90). (in Ukrainian)
3. Zhdanova Veronika. Realizatsiia pedahohiky partnerstva v Novii ukrainskii shkoli. [Implementation of partnership pedagogy in the New Ukrainian School]. *Studentski initsiatyvy: teoriia i praktyka pochatkovoï osvity* : materialy V nauково-praktychnoi internet-konferentsii zdobuvachiv pershoho (bakalavrskoho) rivnia vyshchoi osvity pershoho roku navchannia (4 travnia 2024 r., m. Kharkiv). pp. 19. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf> (access date: 12.03.2025). (in Ukrainian)
4. Kovalchuk, V.(2023). Pedahohika partnerstva u profesiinii diialnosti vchytelia: navch. posib.[Pedagogy of partnership in the professional activity of a teacher: teaching aids] Zhytomyr : Vyd-vo ZhDU, 2023. 100 s. (in Ukrainian)
5. Nova ukrainska shkola. Kontseptualni zasady reformuvannia serednoi shkoly. [New Ukrainian School. Conceptual Principles of Secondary School Reform]. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf> (data zvernennia: 12.03.2025). (in Ukrainian)
6. Nova ukrainska shkola: poradnyk dlia vchytelia [New Ukrainian School: A Guide for Teachers] / Pid zah. red. Bibik N. M. Kyiv : TOV «Vydavnychiy dim «Pleiady», 2017. 206 p. (in Ukrainian)

7. Rozlutska, H.(2018). Vzaïemodïia sotsialnykh instytutiv u vykhovanni ditei: navchalno-metod. posibnyk dlia mahistriv spets. [Interaction of social institutions in raising children: educational and methodological manual for masters of speciality 011 Educational and pedagogical sciences"]. 011 Osvitni, pedahohichni nauky». Uzhhorod: UzhNU «Hoverla», 2018. 116 p (in Ukrainian)
8. Rozlutska Halyna, Drach Aniuta, Kostyk Liudmyla.(2019). Pedahohichna vzaïemodïia z batkamy uchniv u realizatsii pedahohiky partnerstva u kontseptsii «Nova ukrainska shkola».[Pedagogical interaction with parents of students in the implementation of partnership pedagogy in the concept of "New Ukrainian School"]. *Pedahohichni innovatsii u fakhovii osviti*. Vypusk 10. 2019. Uzhhorod, pp. 157–161. (in Ukrainian)
9. Savchenko, O.(2018). Pochatkova osvita v konteksti idei Novoi ukrainskoi shkoly. [Primary education in the context of the ideas of the New Ukrainian School]. *Ridna shkola*. 2018. № 1-2. pp. 3–7. (in Ukrainian)
10. Cherviakova, N. (2019). Pedahohika partnerstva yak osnova formuvannia innovatsiinoho osvitnoho seredovyshcha Novoi ukrainskoi shkoly.[Partnership Pedagogy as the Basis for the Formation of an Innovative Educational Environment of the New Ukrainian School]. *Visnyk LNU imeni Tarasa Shevchenka*. № 1 (324). 2019. pp. 287–292. (in Ukrainian)